

25. nedjelja kroz godinu B

Ako tko želi biti prvi, neka bude od svih posljednji i svima poslužitelj! (Mk 9,35)

Prvo čitanje

Mudrost 2,12.17-20

Rekoše bezbožnici: " Postavimo zasjedu pravedniku jer nam smeta i protivi se našem ponašanju, predbacuje nam prijestupe protiv Zakona i spočitava kako izdamosmo odgoj svoj. Pogledajmo jesu li istinite riječi njegove, istražimo kakav će biti njegov svršetak. Jer ako je pravednik Božji sin, On će se za nj zauzeti i izbavit će ga iz ruku neprijateljskih. Zato ga iskušajmo porugom i mukom da upoznamo blagost njegovu i da prosudimo strpljivost njegovu. Osudimo ga na smrt sramotnu jer će mu, kako veli, doći izbavljenje. "

Drugo čitanje

Jakovljeva 3,16 – 4,3

Predragi! Gdje je zavist i svadljivost, ondje je nered i svako zlo djelo. A mudrost odozgor ponajprije čista je, zatim mirotvorna, milostiva, poučljiva, puna milosrđa i dobrih plodova, postojana, nehinjena. Plod se pak pravednosti u miru sije onima koji tvore mir. Odakle ratovi, odakle borbe među vama? Zar ne odavde: od pohota što vojuju u udovima vašim? Žudite, a nemate; ubijate, i hlepitate, a ne možete postići; borite se i ratujete. Nemate jer ne ištete. Ištete, a ne primete jer rđavo ištete; da u pohotama svojim potratite.

Evandjelje

Marko 9,30-37

U ono vrijeme: Otišavši s gore, Isus i njegovi učenici prolažahu kroz Galileju. On ne htjede da to itko sazna. Jer poučavaše svoje učenike. Govoraše im:

"Sin Čovječji predaje se u ruke ljudima. Ubit će ga, ali će on, ubijen, nakon tri dana ustati." No oni ne razumješe te besjede, a bojahu ga se pitati. I dođoše u Kafarnaum. I već u kući upita ih: "Što ste putom raspravljali?" A oni umukoše jer putom među sobom razgovarahu o tome tko je najveći. On sjede i dozove dvanaestoricu te im reče: "Ako tko želi biti prvi, neka bude od svih posljednji i svima poslužitelj!" I uzme dijete, postavi ga posred njih, zagrlji ga i reče im: "Tko god jedno ovakvo dijete primi u moje ime, mene prima. A tko mene prima, ne prima mene, nego Onoga koji mene posla."

Za razmišljanje

Isus je sa svojim učenicima na putu koji ga vodi njegovoj mucu. Neshvaćen i ponekad neugodan trudi se svoje zbunjene učenike uvesti u taj svoj novi način života. Učenicima pak učenje teško pada jer Isus gotovo u cijelosti poriče njihovo dosadašnje životno iskustvo i njihove vrijednosti. I oni se moraju na to pripremiti da će biti neshvaćeni, neugodni i da će zbunjivati svoju okolinu ako se odluče ići Isusovim putem.

Onaj tko živi po Božjem, ne samo da živi drugačije nego veći dio ljudi, nego se njegov život – upravo zbog te različitosti – shvaća kao optužba i prijetnja. Pravednici koji nastoje riječju i djelom biti poslušni Božjem glasu moraju računati s tim da će biti osuđivani od bezbožnika (prvo čitanje). Slušati Božji glas: to je upravo ono što vjernička zajednica moli od Boga; postati prazan i dati mjesta Božjoj Riječi u nama, dozvoliti da ta Božja Riječ u nama poprimi svoje obličje. Drugo čitanje nabraja čitav niz obilježja tog novog obličja. Novi se čovjek zalaže za mir, ne dopušta da ga zahvate ljubomora, častohleplje i egoizam, milosrdan je i prijateljski raspoložen, služi samo miru...

Ali to nisu svojstva i načini ponašanja ovoga svijeta. "Svijet" ima odjednom posla s ljudima koji se više ne daju zavesti, s ljudima koji u dosadašnjem smislu više nisu "normalni".

"O čemu ste putem raspravljali?" – Isus osjeća da se i kod njegovih učenika radi upravo o tom mjerilu vrednota staroga i novoga svijeta. Navikli na poni, žavajuće uvjete života, učenici sanjaju o usponu koji će ih konačno dovesti do moći i ugleda. A onda dolazi Isus i pretvara njihove predodžbe u čistu suprotnost od onoga što oni očekuju. "Želite li biti prvi? Onda budite posljednji! Želite li vladati? Onda budite sluge svijetu!" Isus sam nam svojim životom daje primjer. U susretu s Isusom apostoli sve više osjećaju kako malo razumiju ono što Isus želi, da zapravo još uvijek ostaju na površnosti. Oni to osjećaju jer se ne usuđuju odgovoriti na Isusovo pitanje. Što bi bilo kad bi Isus nas zapitao: "O čemu ste raspravljali?" Koliko je naših razgovora označeno prepirkama i stvarima koje za Isusa uopće nisu važne? Naša briga za sebe same, za naš ugled kod ljudi zahtijeva mnogo energije koju bismo zapravo trebali staviti na raspolaganje Isusu. Stoga moramo uvijek moliti da sve više uraštamo u njegov način razmišljanja i djelovanja.